

dybning, for at de ca. 5 000 Fartøjer, som aarlig gaar dér, kan komme igennem. Det maa betragtes som meget nødvendigt, og den højtærede Minister har nu lovet at stille et Ændringsforslag til Finanslovsforslaget om en Bevilling paa 120 000 Kr. til dette Uddybningsarbejdes Foretagelse. Det takker jeg for paa de mange Menneskers Vegne, som faar Gavn af dette Arbejdes Udførelse.

Medens jeg er ved den højtærede Trafikminister, vil jeg gerne rette nogle Henvendelser til ham angaaende de forskellige Jernbanearbejder, som er i Gang herhjemme. Betimeligheden af i det hele taget at foretage nye Jernbaneanlæg er jo ret tvivlsom. Jeg maa tillade mig at mene, at man i Øjeblikket skulde spare saa meget som vel muligt paa disse Udgifter, idet jeg forudsætter, at disse Banelinier, som anlægges nu, i Tidens Løb vil give glubende Under-skud. Ser man paa den midtsjællandske Jernbane, som nu har været i Arbejde i en Række Aar, maa man forbavses over den Letsindighed, hvormed man fra Rigsdagens Side i sin Tid er gaaet til Bevillingen af dette Jernbaneanlæg. Noget mere unyttigt Anlæg end dette kan man ikke godt tænke sig, og de Ingeniører, som har haft med Anlægget at gøre, gør Indtryk af at have brugt det som en Uddannelsesanstalt for Ingeniører. De har paa dette flade Sjælland søgt de mest ufremkommelige Steder; det ser ud, som om de, hver Gang de har set en Bakkekam i det fjerne, netop har søgt at komme igennem den, og har de set en Lavning, har de anstrengt sig for at komme over den for at faa Anledning til saa store Opfyldninger som muligt. Man forbavses over den Maade at anlægge Baner paa og over, at Bevillingsmyndighederne i sin Tid har godkendt den Retning, som man har givet dette Baneanlæg, gennem et Terræn, som er det mest øde paa Sjælland, hvor denne Bane aldeles intet Opland vil faa, lige saa lidt som den i Eftertiden vil faa nogen som helst Trafik. Nu er det muligt, at man, da man gik til Projekteringen af denne Bane, har taget noget Hensyn til vort Militærvæsen — det skal jeg lade være usagt, men jeg formoder det —, og tillige, at man har haft den geniale Idé, at man ved dette Jernbaneanlæg skulde kunne aflaste Transittrafikken fra Helsingør til København og videre Syd paa. Det er muligt, at alt dette var god Latin den Gang; men siden er det i alle Tilfælde blevet ganske usandsynligt, at Banen vil faa nogen Betydning i den Retning, man oprindeligt havde tænkt sig.

Jeg vil imidlertid henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Hensynsløshed, der udvises overfor Beboerne i de Egne, hvorigennem dette Baneanlæg føres. Nu ved jeg vel, at den Institution, der har med disse Baneanlæg at gøre, er en ganske overordentlig vanskelig Institution at komme om paa Siden af. Jeg har vistnok tidligere her i Tinget omtalt dette Forhold, men vil dog gentage det. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa man fra Ledelsens Side behandler Beboerne paa de Egne, hvor man bygger disse Baner, er ganske utilbørlig. Jeg skal tillade mig at fremdrage nogle Eksempler. En Gang i Sommer naaede man til den Kommune, der hedder Saaby-Kisserup Kommune. Man skulde føre Banelegemet igennem en offentlig Vej i denne Kommune og grave da den offentlige Vej igennem; de Mennesker, der skulde benytte Vejen, maatte da køre tilbage en halv Mils Vej for at komme paa den anden Side af, hvor Vejen var gennemskaaret. Ganske vist blev der senere etableret en interimistisk Vej langs den Udgravning, som var foretaget, men i den meget vaade Sommer, vi har haft, var denne Vej selvfølgelig af den Beskaffenhed, at det var forbundet om ikke med Livsfare saa dog med stor Vanskelighed at befare den; man gjorde sig ikke en Gang fra Banens Side den Ulejlighed at opsætte en Tavle ved Vejens Begyndelse for at gøre vejfarende opmærksom paa, at Vejen ikke var farbar, og i samfulde 4 til 5 Maaneder har Vejen været afspærret i Stedet for at der, saa snart der var gravet igennem, rettelig burde have været lavet en Bro, hvorved Vejen var blevet farbar, men den Slags Bagateller interesserer Ledelsen ved disse Anlæg sig ikke for, den interesserer sig overhovedet ikke for Befolkningen, den har kun et Magtbud og et Magtsprog, som den virker efter. Jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det vilde være ønskeligt, om dette Forhold kunde ændres. Det er jo ikke Mening, at Befolkningen skal generes af de Autoriteter, som har med Baneanlæg at gøre.

Der er ogsaa et andet Forhold ved denne Bane, som jeg har tilladt mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, jeg skal gentage det her, det er den vidunderlige Visdom, der ligger i, at denne Kommission har kaldt den Station, som skal ligge ved Kirke-Saaby, Torkildstrup Station. Torkildstrup ligger ganske vist i Sognet, men Kirke-Saaby er Hovedbyen i Sognet, og det er derfor ganske ved Siden af at kalde Stationen Torkildstrup Station. Den Slags